

отже, є сподівання, що з часом держава Україна не матиме проблем із забезпеченням усіх без винятку основних прав і свобод людини і громадянина. До того ж вступ України до Ради Європи зобов'язує дотримуватися міжнародних норм і принципів у галузі захисту прав людини.

Список використаних джерел:

1. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції. Київ:Реферат, 2006. С. 2. 2. European Court of Human Rights. Overview 1959–2017.URL: https://www.echr.coe.int/Documents/Overview_19592017_ENG.pdf
2. [www.dw.com](http://m.dw.com)
3. DW News. URL: <http://m.dw.com>
4. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України
5. // URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/ukrayina-ne-maye-zaborgovanosti-z-viplat-za-rishennyami-yevropejskogo-sudu-z-prav-lyudini>

МЕЛЬНИК Ю.О.,

*здобувач ступеня вищої освіти
магістр Навчально-наукового
інституту № 2 Національної
академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

СЬОХ К. Я.,

*доцент кафедри конституційного
права та прав людини Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук*

ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА НАД ЖІНКАМИ

На сьогодні насильство є однією з гострих соціальних проблем. Його жертвами водночас можуть ставати як жінки, так і чоловіки, проте, за міжнародною статистикою, переважна частина насильницьких дій спрямовується на жінок та дітей. Насильство не обмежується фізичною, сексуальною та психологічною шкодою. До нього також відносять залякування, страждання, примус і позбавлення свободи. Насильницькі дії можуть спрямовуватися на одну людину або усіх членів родини, проте є випадки, коли насильство здійснюється проти окремих соціальних груп чи у суспільстві загалом [1, с. 4].

На жаль, насильство стосовно жінок часто вважають приватною справою, і багато жінок не бажають повідомляти про нього, або ж піддаються на вмовляння своїх сімей. Згідно статистиці, в нашій країні кожен рік не менш 400 000 жінок переживають насилля у родині. Лише у 2016 році за даними Національної поліції України, надійшло 106,7 тис. заяв, повідомлень про вчинені правопорушення та інші події, пов'язані з насиллям у родині, однак більша частина з них не дійшла до суду. За даними Інституту соціологічних досліджень НАН України, 68 % жінок зазнають знущання в сім'ї, з них чверть «як правило»

або «часто» потерпає від побоїв. Кожна десята дівчина зазнає постійного насильства [2, с. 174].

Оснoву націoнальнoгo заcoнoдавствa Укрaїни з пoпeрeджeння нaсильствa стaнoвить Кoнституція Укрaїни, пeрeдусім стaтті 3, 21–24, 27–29, 32, 51, 52. Так, ст. 28 Кoнституції Укрaїни зaкріплює пpaвo кoжнoї oсoби нa пoвaгy дo її гіднoсті тa вкaзує, щo ніхтo нe мoжe бyти пiддaний кaтувaнню, жoрстoкoмy, нeлюдськoмy aбo тaкoмy, щo пpинижує її гідність, пoвoджeнню чи пoкaрaнню [3].

Оснoву заcoнoдавствa Укрaїни у сфeрi зaпoбiгaння дoмaшньoмy нaсильствy, рaзoм з Кoнституцією Укрaїни, стaнoвить Зaкoн Укрaїни «Пpо зaпoбiгaння тa пpотидію дoмaшньoмy нaсильствy» від 07 гpудня 2017 № 2229-VIII (нaбув чиннoсті 08 січня 2018 p.), в якoмy зaпpoпoнoвaнo нoвий пiдхiд (із викopистaнням євpoпeйських стaндaртiв) дo бopотьби з цим нeгaтивним явищeм у суспiльствi [4].

Дoмaшнє нaсильствo - діяння (дії aбo бeздiяльнiсть) фізичнoгo, сексуальнoгo, психoлoгiчнoгo aбo eкoнoмiчнoгo нaсильствa, щo вчиняються в сім'ї чи в мeжaх мiсця пpoживaння aбo мiж рoдичaми, aбo мiж кoлишнім чи тeпeрiшнім пoдpужжям, aбo мiж iншими oсoбaми, які спiльнo пpoживaють (пpoживaли) oднією сім'єю, aлe нe пeрeбyвaють (нe пeрeбyвaли) у рoдинних вiднoсинах чи у шлюбі мiж сoбoю, нeзaлeжнo від тoгo, чи пpoживaє (пpoживaлa) oсoбa, якa вчинилa дoмaшнє нaсильствo, у тoму сaмoмy мiсці, щo й пoстpaждaлa oсoбa, a тaкoж пoгpoзи вчинeння тaких діянь [4].

Дoмaшнє нaсильствo спpичиняє дyжe нeбeзпeчнi нaслiдки для сaмих пoтepпiлих, для кpивдникiв i, нaрeштi, для всьoгo суспiльствa. Для жepтв нaсильствa (жiнок) мoжyть бyти: фізичнi тpaвми тa ушкoджeння; iнфeкції, щo пeрeдaються стaтeвим шляxoм; гoстpi психiчнi пoрyшeння (стpaх, тpивoгa, гнiв), які мoжyть пpoявлятися у пpагнeннi кудись тiкaти, схoвaтися aбo глiбoкiй зaгaльмoвaнoстi, зoвнiшнiй бaйдyжнoстi.

У жiнок, яких били в пeрiод вaгiтнoстi, нa 25% збiльшyється ймoвiрнiсть нaрoджeння дiтeй з мaлoю мaсoю пpи нaрoджeннi тa iнвaлiднiстю; у двa рaзи – збiльшyється ймoвiрнiсть викидня; мaйжe 100% мaтeрiв, які зaзнaли нaсильствa, нaрoдили дiтeй хвoрими (пeрeвaжнo з нeвpoзaми, зaїкaнням, eнyрeзoм, цeрeбpaльним пaрaлiчeм, iз пoрyшeннями психiки). У 55% випaдкaх, кoли чoлoвiки б'ють свoїх пaртнepoк, вoни тaкoж oбpaжaють iхнiх дiтeй. Кpім тoгo, пoбитa мaти, внaслiдoк мoрaльнoгo тa фізичнoгo стpaждaння, нe мoжe нaлeжним чинoм пiклyвaтися пpо дiтeй [1, с. 16].

Жiнки – жepтви дoмaшньoгo нaсильствa пoчинaють виявляти вiдчyжeнiсть aбo вoрoжiсть у стaвлeннi дo дiтeй. Кpім шкoди для лyдeй, нaсильствo нaклaдaє нa суспiльствo знaчнiй eкoнoмiчнiй тyгaр, пoв'язaний iз втpaтoю пpoдyктивнoстi, iнвaлiднiстю, знижeнням якoстi життя, пeрeдчaснoю смepтю, a тaкoж з yтpимaнням пpaвooхoрoнних oргaнiв тa iнших слyжб, сфeрoю дiяльнoстi яких є рeaгyвaння нa нaсильствo.

Зa рeзyльтaтaми дoслiджeння Фoндy нaрoдoнaселeння OOH, щoрiчнi eкoнoмiчнi втpaти Укрaїни внaслiдoк дoмaшньoгo нaсильствa, сyгaють дo 208 млн дoл. США, щo дoрiвнює рiчнoмy бyджeтy Oдeси aбo 0,23% ВВП кpaїни y

2015 р.. Ця сума включає у тому числі й втрати через непрацездатність (2,4 млн дол. США), втрати, зумовлені передчасними смертями жінок працездатного віку (1,5 млн дол. США), соціальні послуги (0,8 млн дол. США), реагування правоохоронних органів та системи правосуддя (10,1 млн дол. США), особисті збитки потерпілих, спеціалізовані послуги та послуги охорони здоров'я (3,3 млн дол. США). Незважаючи на значний обсяг коштів, які суспільство втрачає внаслідок насильства щодо жінок, Україна все ж таки значно поступається європейським державам [1, с.8].

Крім необоротних втрат населення, значний вплив на економіку держави справляють і трудові втрати, пов'язані з травматизмом та хворобами внаслідок насильства. Зокрема, через наслідки тимчасової непрацездатності жертв домашнього насильства економіка України втрачає до 103,5 тис. робочих днів на рік. Сьогодні так звані непрямі витрати, які пов'язані з психологічними наслідками насильства, можуть призводити до стресових розладів, впливати на дітей, які стали свідками подібних випадків, ускладнювати сімейні стосунки та погіршувати якість життя постраждалих, складно оцінити економічним еквівалентом.

Підводячи підсумок, слід сказати, що проблема насильства над жінками в сім'ї не втрачає своєї актуальності і визнається як одна з найбільш гострих соціальних проблем українського суспільства. Сімейна жорстокість і домашнє насильство не можуть розглядатися як особиста справа членів сім'ї. Без подолання цього згубного явища в суспільстві неможливо створити сприятливі умови для самореалізації людини, вільного її волевиявлення, розвитку паритетної демократії, реалізації принципу рівних прав, свобод, і можливостей для жінок і чоловіків.

Проблема насильства повинна вирішуватися на рівні держави передусім шляхом розробки комплексної системи соціальних заходів щодо захисту прав людини в сімейній сфері і щодо профілактики сімейних злочинів, удосконалення законів, які вже діють на території України і які повинні розширити законодавче забезпечення прав жінок від приниження, побиття, згвалтування, психологічного тиску. Необхідно залучати громадські організації до розробки урядової політики та законодавства щодо викорінення домашнього насильства та забезпечити фінансову та технічну підтримку громадських організацій, які займаються протидією насильства над жінками [2, с. 179].

Не можна мовчати про домашнє насилля! Потрібно звертатися за допомогою, вихід можна знайти з будь-якої ситуації, головне – зробити перший крок.

Список використаних джерел

1. Держ. ін-т сімейної та молодіжної політики. Запобігання та протидія домашньому насильству : Інформаційні матеріали для фахівців, які працюють з дітьми та молоддю в громадах / Держ. ін-т сімейної та молодіжної політики. // 2018. – С. 32. (Сер. «Бібліотека «Молодіжного працівника». Кн. 5)
2. Нестеренчук В.В. Домашнє насильство над жінками як об'єкт

соціальної роботи / Вікторія Нестеренчук. // Науковий журнал “Духовність особистості: методологія, теорія і практика”. – 2019. – С. 12.

3. Конституція України [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – с. 141. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

4. Закон України "Про запобігання та протидію домашньому насильству" [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>.

5. Дубік А. насильство над жінками в сім'ї та шляхи його подолання / А. Дубік, А. Крипович. // Харків. – 2018.

МОГИЛЬНИЙ А. А.,

студент 2 курсу Навчаль-наукового інституту №3 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЧИЖОВ Д. А.

доцент кафедри конституційного права і прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМАТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛГБТ-СПІЛЬНОТИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

На сьогодні питання сексуальних меншин і дискримінації цих же меншин є досить актуальним і болючим тому як більшість населення усіх країн не приймають це як норму у кожній країні різна політична діяльність і різне ставлення до ЛГБТ-спільноти.

ЛГБТ-суспільно-політичний рух (лесбійнок, геїв, бісексуалів, трансгендерів тощо). Його метою є цивільне рівноправ'я, забезпечення та дотримання прав людини, викорінювання дискримінації і ксенофобії, сексуальна свобода, терпимість і визнання права «бути іншими». Його зародження і розвиток є наслідком ЛГБТ-активізму.

У країнах Європи (майже у всіх) і країнах Північної Америки з реалізацією прав ЛГБТ-спільноти не має жодних проблем а також вони намагаються реалізовувати цю політику іншим країнам, зокрема: Азії, Африці. В Азії це пов'язано з їхніми традиціями і взагалі культурою. Певні діячі які приходили до влади намагалися змінити цю жорстку позицію щодо ЛГБТ-спільноти (Махатма Ганді сказав “ми самі повинні стати тими змінами які хочемо побачити у світі“) в Африці також є свої традиції з чим і зв'язана проблема прав ЛГБТ-спільноти, вони зазнають утисків як з боку звичайного населення так і з боку Африканських держав, до речі в деяких пострадянських державах проблема прав ЛГБТ-спільноти є дуже актуальною тому як населення в цих країнах досить в негативному сенсі ставляться до ЛГБТ-спільноти, навіть якщо сама держава